

Γιατί τρώμε το κρέας των ζώων;

/ [Γνώμες](#)

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε γιὰ νὰ ἐπικοινωνεῖ καὶ ν' ἀγαπᾷ· γιὰ νὰ σχετίζεται μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο, μὲ τὰ ζωντανὰ καὶ τὴν πλάση ὅλη.

Ὅμως μὲ τὴν πτώση, ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου μετακινεῖται ἀπὸ τὴν κοινωνία

στὴν ἐπιβίωση. Ζεῖ γιὰ ν' ἀποφύγει τὸ θάνατο, μὰ τελικὰ τραγικὰ ἡττᾶται ἀπὸ αὐτόν.

Στὴν ἐναγώνια προσπάθειά του νὰ ἐπιζήσει, ἐπιδιώκει νὰ γίνεи πιὸ δυνατός.

Γι' αὐτὸ συχνὰ “τρώει” τὸν ἀδελφό του μὲ ἀδικία, ἐκμετάλλευση, βιαιότητα.

Ἄλλοτε τρέφεται ἀπὸ τὶς σάρκες τῶν ζώων, γιὰτὶ αὐτὲς αἰσθάνεται πῶς τὸν ἰσχυροποιοῦν.

Παρόλες ὅμως τὶς προσπάθειες, ἀδύναμος καὶ ἀνυπεράσπιστος στέκεται ἔναντι τοῦ θανάτου.

Ὁ Χριστὸς ἔρχεται νὰ νικήσει τὸν θάνατο, ἐπαναπροσδιορίζοντας τὸν σκοπὸ

τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, ξανακάνοντας τὸν ἄνθρωπο ὃν κοινωνίας.

Στὸ πλαίσιο αὐτὸ τὸ φαγητὸ δὲν σχετίζεται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν ἐπιβίωση, ἀλλὰ

γίνεται ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς τρόπους ποὺ ὁ μεταπτωτικὸς ὁ ἄνθρωπος κοινωνεῖ μὲ τὸν κόσμον.

Μὰ καὶ κάτι παραπάνω.

Ἡ τροφή γίνεται μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ πιὸ ἄμεσος τρόπος τῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό.

Τρῶμε τὸ Σῶμα Του καὶ πίνουμε τὸ Αἷμα Του γιὰ νὰ κοινωνήσουμε ἀληθινὰ μαζί Του.

Ἔτσι καὶ ἡ κρεοφαγία μέσα στὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν ἀπέκτησε ἄλλη προοπτική.

Πρῶτα μπῆκε σὲ ὅρια καὶ περιορισμοὺς μὲ τὴ νηστεία. Ἔπειτα κατανοήθηκε καὶ βιώθηκε ὡς ζωοφιλία.

Γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἡ ἀγάπη τῶν χριστιανῶν γιὰ τὰ ζωντανὰ τους μποροῦσε νὰ διαπιστωθεῖ σὲ κάθε σπιτικό, τὸ ὁποῖο ἔτρεφε τὰ ζῶα του μὲ σεβασμὸ καὶ τρυφερότητα, ἔχοντας τὴ θέση τους μέσα στὴν κάθε οἰκογένεια.

Ἀκόμα καὶ τὴ δύσκολη ὥρα τῆς σφαγῆς ἐπικρατοῦσε πνεῦμα μυσταγωγικό, ποὺ ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ μὴν ταλαιπωρηθεῖ τὸ ζωντανὸ ποὺ θυσιαζόταν γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἀποτέλεσμα τούτης τῆς θυσίας, ἕνα τραπέζι γιορτινὸ καὶ εὐφρόσυνο, ἱκανὸ νὰ ἐνώσει ἀγαπητικὰ τὰ πρόσωπα μεταξὺ τους, μὰ καὶ μὲ τὸν κόσμον ὅλο.

π. Μιλτιάδης Ζέρβας